

**Pavel Kohutnak,
a Charta 77 szóvivőjének**

Szolidaritásunkat fejezzük ki a Charta 77 aláíróinak és elítéljük az ellenük gyakorolt repressziót, meggyőződésünk, hogy ez emberi és állampolgári jogok védelme egész Kelet-Európa közös ügye.

Budapest, 1977. január 9-én

- Bencze György, filozófus
- Csalog Zsolt, író
- Csoóri Sándor, költő
- Dallos György, író
- Donáth Ferenc, közgazdász
- Donáth Péter, festőművész
- Eörsi István, író
- Erdélyi Ágnes, filozófus
- Fehér Ferenc, filozófus
- Fodor Géza, kritikus
- Háber Judit, közgazdász
- Haraszi Miklós, író
- Heller Ágnes, filozófus
- Jánossy Ferenc, közgazdász
- Kardos Julianna, vegyész
- Kenedi János, kritikus
- Kis János, filozófus
- Kocsis Zoltán, zongoraművész
- Ludassy Mária, filozófus
- Márkus Mária, szociológus
- Mészöly Miklós, író
- Nádas Péter, író
- Papp Mária, nyelvész
- Petri György, író
- Poór Péter, irodalomtörténész
- Réz Pál, író
- Radnóti Sándor, kritikus
- Sós Vilmos, filozófus
- Szabó Miklós, történész
- Tordai Zádor, filozófus
- Vajda Mihály, filozófus
- Várady Szabolcs, költő
- Vezér Erzsébet, irodalomtörténész

* * *

Nyílt levél a Charta 77 aláíróihoz

Kedves Barátaink!

Hónapokon keresztül aggódva figyeltük a prágai per előkészületeiről érkező híreket. Fölháborodottan értesültünk a cinikus ítéletekről.

Kelet-európaiak vagyunk: nem lehetünk közömbösek, ha bárhol Kelet-Európában üldözik azokat, akik az emberi és állampolgári jogokért küzdenek. Magyarok vagyunk, egy olyan állam polgárai, melynek hadserege résztvevett Csehszlovákia megszállásában: külön felelősséget érzünk mindazért, ami ebben az országban 1968 óta történik. És egy olyan nemzedék tag

jai vagyunk, mely a magyar 56 leckéit is csak a csehszlovák 68 példáján tanulhatta meg. Minket 1968 érlelt politikailag felnőtte. S így a Ti ügyetek számunkra személyes ügy is.

A csehszlovák kísérlet erőszakos felszámolásából, mint a környező országokban annyian, mi is azt a következtetést vontuk le, hogy Kelet-Európában csak a térségnepeinek összefogásából születhetik demokrácia. Be kell vallanunk, Magyarországon akkoriban csak egy elenyésző kisebbség gondolkodott így. A többség úgy okoskodott, hogy a demokrácia nálunk hiú ábránd, s aki ilyen ábrándokat keres, az még viszonylagos jólétünket és biztonságunkat is kockára teszi. Legfeljebb apránként lehet javítani a helyzeten, a politikai rendszer adott keretei között. Ehhez pedig nincs szükség nemzetközi összefogásra. Sőt, egyenesen az a jó, ha befelé fordulunk, ha nem hívjuk fel magunkra a figyelmet.

Hosszú ideig úgy látszott: a többségnek van igaza. Magyarországon, lassan bár, de érezhetően javultak az életkörülmények; a szellemi élet állami irányítása is rugalmasabbá vált. De aztán kezdtek földerengeni e fejlődés határai. S minél jobban közeledünk a határokhoz, annál többen vannak, akik elégedetlenek az egyre csekélyebb eredményekkel. Növekszik azoknak a száma, akik ilyen áron nem hajlandók lemondani a demokrácia reményéről.

Az utóbbi években egyre többen ismerik fel azt is, hogy mi magyarok egyébként sem zárkozhatunk be országhatáraink közé. A szomszédos országok közül egyedül Csehszlovákiában hatszázszor magyar él, s a csehszlovákiai magyar kisebbséget 1968 óta fokozatosan megfosztják attól a kevés engedelménytől is, melyben a 60-as években még része volt. Volt miből megértenünk: a magyarságnak közvetlen érdeke, hogy a szomszédos országokban demokrácia legyen.

Kedves Barátaink! Sok ember él Magyarországon, aki rokonszenvvel és reménykedve figyeli a Charta küzdelmét a demokratikus Csehszlovákiáért. Amikor ezekben a nehéz órákban számba veszitek, hogy ki áll mellettek Kelet-Európában, rájuk is gondolhattok.

Budapest, 1979. október 26-án.

Bence György
Kenedi János
Kis János

Az alábbi petíciót az aláírók a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának nyújtották be; egyik példányát pedig elküldték Prágába, a Charta 77 szervezőinek.

„Tiltakozunk a Charta 77 képviselőinek prágai pere és a perben hozott ítéletek ellen. Követeljük az elítéltek szabadonbocsátását.”

Budapest, 1979. október 29.

Ádám Péter, műfordító; Alföldy Jenő, kritikus; Altrichter Ferenc, filozófus; Angyalosi Gergely, tanár; Aradi Zsuzsa, tanár; Báron György, újságíró.

Bacsó Béla, esztéta; Bakos István, szociográfus; Balassa Péter, esztéta; Balajthy Anna, szociológus; Balla Margit, grafikus; Bán András, művészettörténész; Bándi Sándor, szerkesztő; Barna Imre, szerkesztő; Bartos Éva, népművelő; Békés Vera, tanár; Békésy Péter, programozó; Bence György, filozófus; Benyó Pál, mérnök; Berényi Gábor, filozófus; Berkovits György, szociológus; Bethelen János, újságíró; Bodansky György, publicista; Bojtár Endre, irodalomtörténész; Bojti Gizella, tanár; Bolgár Lajos, néprajztudós; Botond Ágnes, tanár; Bozay Attila, zeneszerző; Bródy Ferenc matematikus.

Csalog Zsolt, író; Csákvai Mihály, szociológus; Csetneki Gábor, népművelő; Csillag Veronika, műfordító; Csongor Anna, tanár; Csoóri Sándor, költő.

Dallos György, író; Dániel Ferenc, rendező; Dezsényi Katalin, szerkesztő; Donáth Ferenc, közgazdász; Donáth Péter, dizajner.

Endreffy Zoltán, filozófus; Eörsi István, író; Erdélyi Ágnes, filozófus-történész; Ernst Andrea, gépészmérnök; Erős Ferenc pszichológus; Erőss Hajnal, keramikus.

Fábri Péter, író; Farkas Péter, önálló gazdálkodó; Fázsy Anikó, kritikus, műfordító; Fehér Kálmán, matematikus; Ferenczy György, zongoraművész; Fogarassy Miklós, könyvtáros; Földi Zoltán, könyvterjesztő; Földvári Tamás, szociológus; Frankel Anna, műfordító; Fridli Judit, műfordító.

Gáli József, író; Galicza Péter, tanársegéd; Gáspár Katalin, közgazdász; Gáspár Zsuzsa, muzeológus; Gelléri András, vegyész; Gereben Ferenc, olvasáskutató.

Halda Aliz, kollégiumi igazgató; Hamburger Mihály, filozófus és benzinkútkezelő; Hann Endre, pszichológus; Havas Gábor, szociológus; Hegedűs András, szociológus, volt miniszterelnök; ifj. Hegedűs András, közgazdász; Hegedűs Andrásné, nyug. igazgató; Hegedűs József, szociológus; Hermann Zsuzsa, háztartásbeli; Horváth Péter, író; Horváth Zsuzsa, szociológus.

Ingusz Iván, családgondozó; Iványi Gábor, lelkész; Iványi Gáborné, asszisztens.

Janáki István építész; Jánossy András, közgazdász; Jánossy Ferenc, közgazdász; Jency Zoltán, zeneszerző; Juhász Lászlóné, háziasszony; Juhász Pál, közgazdász; Juhász Tamás, technikus.

Kákonyi Éva, programozó matematikus; Kálnoky László, író; Kamarás István, olvasáskutató; Kardos András, kritikus; Kardos István, filozófus; Kardos Julianna, vegyész; Kelen András, közgazdász; Keményffy Margit, tanár; Kenedi János, kritikus; Képes Géza, költő; Dr. Kertész Dezső, orvos; Kodolányi Gyula, költő, irodalomtörténész; Komlós Aladár, irodalomtörténész; Komlós János, matematikus; Konrád György, író; Kovács András, filozófus; Kozák Gyula, szociológus; Kőncöl Csaba, kritikus; Kőszeg Ferenc, szerkesztő; Kis János, filozófus; Kiss Anikó, filozófus; Klaniczay Gábor, történész; Krassó György, közgazdász; Krokovay Zsolt, filozófus.

Lackó Mihály, szerkesztő; Lackó Miklós, történész; Lányi András, filmrendező; Liptay Sára, tanár; Litván György, történész; Ludassy Mária, filozófiatörténész.

Magyar Bálint, szociológus; Malina János, zenész; Matolay Magdolna, szociológus; Mátés Lívia, kiadói szerkesztő; Mérei Ferenc, pszichológus; Mizsei Kálmán, közgazdász; Mosonyi Aliz, író.

Nádas Péter, író; Nádasdy Ádám, nyelvész; Nagy András, szociológus; Nagy Attila, pszichológus; Nagy Bálint, építész; Nagy Jenő, filozófus; Némethné Kriza Judit, mérnök.

Oltványi Ambrus, irodalomtörténész; Orosz István, esztéta; Osváth Zsuzsa, közgazdász; Osztójkán Béla, író; Örkény Antal, szociológus.

Palotai Boris, író; Palotai Erzsébet, író, előadóművész; Pap Mária, nyelvész; Pécsi Vera, közgazdász; Pernye András, zenetörténész; Pető András, közgazdász; Pető Iván, levéltáros; Dr. Pető Katalin, orvos; Petri György, költő; Pik Katalin, tanár; Pulay Géza, jogász.

Radnóti Sándor, kritikus; Rajk Júlia, nyugdíjas; Rajk László, építész;

Rékási János, szociológus; Réti Pál, újságíró; Román Mariann, könyvtáros.

Salamon Gabrielle, közgazdász; Solt Ottilia, szociológus, Dr. Staub József, gyermekorvos; Steiger Kornél, filozófiatörténész; Sulyok Mária, színésznő; Sulyok Miklós, matematikus.

Szabó Andor, mérnök; Szabó László, tanár; Szabó Miklós történész; Szalai Pál, könyvtáros; Székely Endre, zeneszerző; Széll Jenő, publicista; Szervác József, költő; Szilágyi Ákos, költő; Szilágyi Sándor, tanár; Szolnoki Katalin, tanár; Szörényi László, irodalomtörténész.

Tamás Gáspár Miklós, filozófus; Tamás Noémi, festőművész; Tanczos Gábor, tanár; Tornai József, költő; Tóth Erzsébet, költő; Tóth Zsuzsa, tanár; Török András, tipográfus; Török László, festőművész.

Ulveczky Gábor, grafikus; Ungváry Rudolf, író.

Váncsa István, újságíró; Váradi Szabolcs, költő; Vásárhelyi Miklós, irodalomtörténész; Veres Júlia, műfordító; Veres Sándor, pszichológus; Vezér Erzsébet, irodalomtörténész; Vidrányi Katalin, filozófiatörténész.

Zsámboki Mária, szerkesztő, aspiráns; Zsille Zoltán, szociológus; Zsolt Angéla, filológus.

* * *